

Keerpunt (14)

Wat mis ik elke lente weer Audrey Hepburn. Als er een waas over de bomen ligt, een zweem, een sprank, een vlaag van bloesem. Wie anders belichaamt zo achteloos een zweem en een vlaag? Die lichtvoetige gratie, die bijna onzichtbare, die delicate verzekering dat in de toekomst alles goed komt.

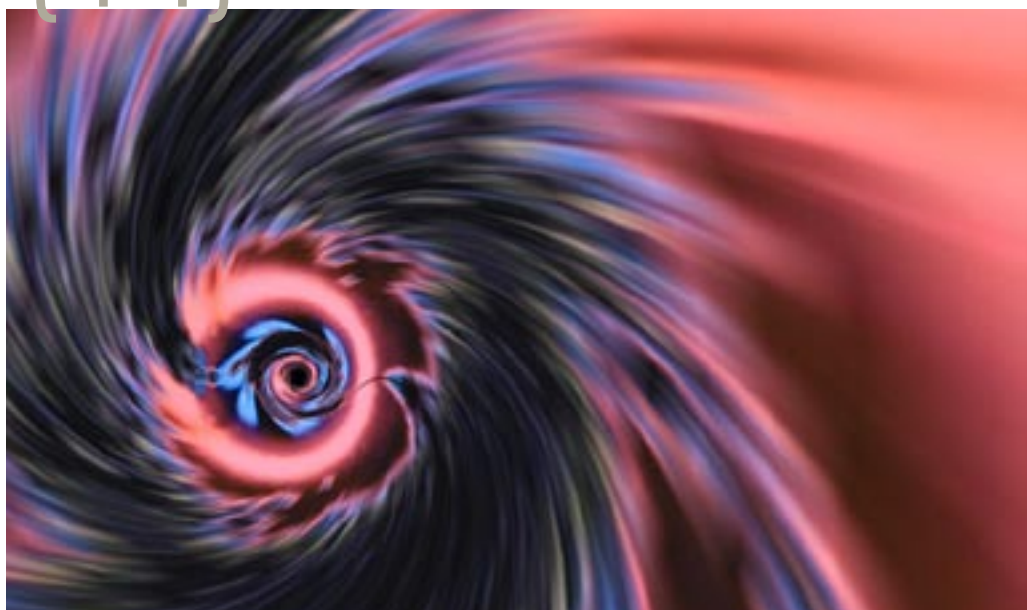
Want het komt goed. Al zou je soms denken van niet. Het komt goed, je hoeft het maar op te schrijven en het is al waar geworden. Je hoeft maar 'dierbaar' en 'toegenegen' op te schrijven, of 'liefde' en 'solidariteit', en de wereld bloeit op. Sinds Genesis begint iedere verandering met het woord, en dus kun je de toekomst naar je hand zetten door gewoon het juiste woord te kiezen.

Het is nog even lente. Ik haal een boek te voorschijn met mooie woorden. Het is de verzameling *Dierbare Woorden* van Cornelis Verhoeven. In zijn voorwoord al is hij het niet met mij eens. In het taalgebruik, schrijft hij, houdt een klein magisch sprookje de illusie in stand dat wij door de taal te manipuleren, ook de werkelijkheid naar onze hand kunnen zetten. Verhoeven gelooft er niet in, hoeveel hij ook houdt van Hepburnachtige woorden als 'innig' en 'argeloos', 'liefhebben' en 'sprankelen'.

Het is jammer. Zo'n fantastische verzaliging met woorden en dan niet geloven dat die de wereld kunnen beïnvloeden. Het woord 'sprankelen' is inmiddels door de reclame platgeslagen, Verhoeven betreurt het, maar er is niet veel aan te doen. Er zijn intussen wel instanties om zeldzame dieren en planten te beschermen. Er worden tegenwoordig hartstochtelijke pogingen ondernomen om het milieu te redden. "Maar dierbare woorden zijn weerloos overgeleverd aan ordinaire patsers en schreeuw-ers."

Zo zegt Verhoeven over het woord 'toegenegen' dat het ontroering wekt onderaan een brief. Mooi woord, vindt hij, jammer dat het niet meer gebruikt wordt. Maar misschien kun je zo'n dierbaar woord na eeuwen verwaarlozing niet opnieuw onderdak bezorgen in een levende taal. "Misschien behoren de mooiste dingen wel het meest onherroepelijk tot het verleden."

Het is een tamelijk moedeloos standpunt. De dingen veranderen, maar je moet je wel afvra-

gen of je de veranderingen wilt overlaten aan de ordinaire patsers en schreeuwers. Of dat je zelf misschien ook af en toe een duit in het zakje wilt doen. Bijvoorbeeld door toegene- gen te raken, door solidair te worden, door samenwerking te zoeken, en daarmee vatbaar te worden voor de wereld buiten, voor de eisen van sociale rechtvaardigheid en waardig- heid. En als je dat doet, zul je zien dat het goed komt.

Kijk mee hoe het goed zal komen. Lees nu al de kranten van zaterdag 26 november 2012.

"Gisteren hield ACV-Onderwijs zijn eerste congres. Podium en spreekgestoelte waren afgezoomd met twee gelijkliggende latten. Rechts de lat die nu geheel gelijk ligt tussen de onderwijsnetten. Links de lat die nu gelijk gelegd is tussen de onderwijscentrales. Boven het podium hing de beroemde zin uit Boerderij der dieren: 'Iedereen is gelijk, maar sommigen zijn gelijkjer.' De tweede zinsnede was echter doorstreept.

Orwells gezegde zou nog vaker aangehaald worden. Onder andere bij de twee campag- nes die het congres besloot te lanceren. Een eerste campagne over gendergelijkheid. Meis- jes doen het beter in lezen en dergelijke, ze moeten ook beter kunnen worden in wiskun- de en wetenschap. Omgekeerd blijken jon- gens vandaag wetenschappelijk en technisch beter beslagen, maar ze moeten straks ook sterker zijn in lezen. 'De geslachten zijn gelijk, en een van de twee is niet gelijkjer,' verklaarde een afgevaardigde uit Onze-Lieve-Vrouw- Waver.

Bij de tweede campagne - onderwijs voor al- len - beklemtoonden sommige sprekers dat niet alle kinderen gelijk zijn en sommige kin-

deren dus gelijkjer moeten behandeld worden. Want de eerste levensjaren zijn bepalend voor het latere leven. De basis voor een goede op- leiding moet dan gelegd worden. Een demo- cratiseringscampagne moet daarom ook en vooral gericht worden op de ouders.

Moraal van alle verhalen: woorden zijn belang- rijk. 'Gelijkheid', 'democratisering', 'toewij- ding', zulke woorden, ze boetseren de toe- komst.

Het tweede congresgedeelte ging vooral over het nieuwe samenwerkingsverband tussen het vroegere COV en de voormalige COC. Een af- gevaardigde uit een basisgemeenschapsschool in het Brusselse was blij dat ze niet meer ver- weesd moest blijven rondlopen, maar eindelijk thuis gekomen was bij één ACV-Onderwijs. Volgens andere afgevaardigden zeiden leden en onderwijzers tevreden te zijn dat ze zich niet meer het hoofd moesten breken bij welke onderwijsbond ze terecht moesten. En dat ze nu ook dicht bij huis een secretariaat vonden voor raad en bijstand.

Bijna alle afgevaardigden hadden ook al aan den lijve ondervonden dat hun werkingsmid- delen vergroot waren dankzij de samenwer- king. Meer vorming, vluggere begeleiding, op- timale documentatie. Ze waren vooral in hun nopjes dat de vroegere stapels vak- en vak- bondsliteratuur vervangen was door een gsm waarmee elke afgevaardigde rechtstreeks toe- gang had tot de website van ACV-Onderwijs met alle relevante onderwijs- en syndicale informatie. GSM - Ga Syndicaal Mobiel, luidde de slogan. Je wordt er overwijs van.

Door die makkelijkere en minder tijdrovende werkingsmogelijkheden bleek al op korte tijd het aantal vrouwelijke afgevaardigden en

bestuursleden met een kwart gestegen. Sommige mannen zagen het met lede ogen aan en fluisterden achter de hand over ACVrouwen-Onderwijs.

De meeste afgevaardigden hielden het echter bij een andere woordspeling: de nieuwe vakbond zorgde voor een nieuwe vakband tussen alle leerkrachten en onderwijzers. Ze hadden elkaar over de niveaus heen beter leren kennen en voelden zich samen ook sterker tegenover hun directeurs.

Ook de leiding betoogde met zichtbaar genoeg hoe ze nu met twee handen vuisten konden maken. En dat het beleid dat inmiddels geweten heeft. De minister van Onderwijs lanceert geen hervormingen meer zonder eerst een en ander grondig doorgesproken te hebben. Hij spreekt nu over meerzorg in plaats van leezorg. Ook op de Pensioenconferentie van 2010, duidelijk georganiseerd om gauwgauw het lint voor één pensioenstelsel door te knippen, had de regering haar doelstellingen moeten bijstellen. Die versterkte invloed op het beleid was mee te danken aan het grotere gewicht van de onderwijzersbond in ACV en ACW.

*Het was een ongebruikelijke bedoening voor een syndicaal congres: veel instemming en optimisme, weinig grimmigheid en gespannenheid. De spanning kwam er wel 's avonds toen Erik Van Looy in avant-première zijn nieuwe film presenteerde, *Over de muren*. Een schoolthriller, waarmee hij volgend voorjaar in Cannes een Gouden Palm wil in de wacht slepen, in navolging van Laurent Cantets *Entre les murs* in 2008. De voorzitter van ACV-Onderwijs zag dat het goed was en overhandigde hem alvast een Gouden Griffel." (Berichtgeving: Belga)*

In de film *Charade* is Audrey Hepburn boos op Cary Grant, haar ogen schieten vuur. "Weet je wat verkeerd is met jou?" Hij blijft kalm. "Nee, wat?" Ze stapt krachtig een pas naar voren, kijkt zelfverzekerd naar hem op en dan glijdt een vlaag, een zweem van zachtheid over haar gezicht. "Niks!"

Tevreden draait ze zich om, de rug kaarsrecht, het haar onberispelijk opgestoken, de witte handschoenen tot aan de elleboog. De hele scène duurt zeven seconden, ik heb ze de afgelopen week 10.278 keer bekeken en ik weet zeker dat ik er toegenegen van geworden ben. Het komt goed.

Uw toegenegen,

Romain Maes ■
algemeen secretaris